

KOMPAKтна ULAGANJA SOBOLEVLJEVIH PROSTORA

DEF. 1. Podskup S normiranog prostora je prekompaktan ako svaki niz u S ima konvergentni podniz.

Linearni operator na normiranim prostorima je kompaktan ako omeđene skupove preslikava u prekompaktne.
(Linearni kompaktan operator je nužno neprekidan).

Ako imamo neprekidna ulaganja $X \hookrightarrow Y : Y \hookrightarrow Z$,
od kojih je barem jedno kompaktan, tada je
i kompozicija $X \xrightarrow{c} Z$ kompaktan.

Dakle, cilj je vidjeti uz koje dodatne pretpostavke
su Sobolevljeva ulaganja (3. predavanje str. 28) kompaktan.

U daljnjem nam $c \hookrightarrow$ označava kompaktan ulaganje.

TEOREM 2. (Rellich - Kondrašov)

$$\Omega \subseteq \mathbb{R}^d, \Omega_0 \subset\subset \Omega, \Omega_0^k = \Omega_0 \cap \{k\text{-dim. prostor u } \mathbb{R}^d\},$$

$$k=1, \dots, d$$

$$(\Omega_0^d = \Omega_0)$$

$$j \in \mathbb{N}_0, m \in \mathbb{N}, p \in [1, \infty)$$

Ⓘ Ω zadovoljava uvjet konusa & $mp \leq d$

$$W^{j+m,p}(\Omega) \xrightarrow{c} W^{j,q}(\Omega_0^k) \begin{cases} d-mp < k \leq d \\ q \in [1, p^*) & \text{ako } \boxed{mp < d} \\ \dots \\ 1 \leq k \leq d \\ q \in [1, \infty) & \text{ako } \boxed{mp = d} \end{cases}$$

Ⓙ Ω zadovoljava uvjet konusa & $mp > d$

$$W^{j+m,p}(\Omega) \xrightarrow{c} C_b^j(\Omega_0) \begin{cases} \hookrightarrow W^{j,q}(\Omega_0^k) & \begin{matrix} 1 \leq k \leq d \\ q \in [1, \infty] \end{matrix} \\ \xrightarrow{c} W^{j,q}(\Omega_0^k), & q \in [1, \infty] \end{cases}$$

Ⓚ Ω zadovoljava strogi lokalno Lip. uvjet & $mp > d$

$$W^{j+m,p}(\Omega) \xrightarrow{c} C^j(\bar{\Omega}_0) \begin{cases} \hookrightarrow W^{j,q}(\Omega_0^k), & \begin{matrix} 1 \leq k \leq d \\ q \in [1, \infty] \end{matrix} \\ \xrightarrow{c} C^{j,\lambda}(\bar{\Omega}_0), & \begin{matrix} mp > d \geq (m-1)p \\ \lambda \in (0, m - \frac{m}{p}) \end{matrix} \end{cases}$$

Ⓛ Ω proizvoljan

Iza gornje kompaktne ulaganja i dalje vrijede ukoliko $W^{j+m,p}(\Omega)$ zamijenimo s $W_0^{j+m,p}(\Omega)$, te $\Omega_0 \subset\subset \mathbb{R}^d$.

NAP. 3 1) Ako je Ω omeđen, tada možemo uzeti $\Omega_0 = \Omega$.

2) Analognim argumentom kao i kod Soboljevskih ulaganja zaključujemo da je dovoljno dokazati tvrdnje za $j=0$. (v. [AF, 6.4(4)]).

3) BSO Ω_0 zadovoljava uvjet konusa ukoliko Ω zadovoljava to svojstvo.

Naime, ukoliko to nije slučaj, lako se pokazuje da postoji $\tilde{\Omega}_0 \subset \Omega$ t.d. $\Omega_0 \subset \tilde{\Omega}_0$ i da $\tilde{\Omega}_0$ zadovoljava uvjet konusa (v. [AF, 6.4(6)]). Tvrdnje se onda pokazuje za $\tilde{\Omega}_0$, dok tvrdnje za Ω_0 slijedi iz neprekidnih ulaganja (restrikcije):

$$W^{j,2}(\tilde{\Omega}_0^k) \hookrightarrow W^{j,2}(\Omega_0^k) \text{ itd.}$$

U dokazu su nam potrebne sljedeće dvije posljedice Arzelà-Ascolijevog teorema [AF, 1.33].

LEMA 4. ([AF, 1.34]) $m \in \mathbb{N}_0$, $0 < \nu < \lambda \leq 1$, $\Omega \subseteq \mathbb{R}^d$.

$$C^{m+1}(\bar{\Omega}) \hookrightarrow C^m(\bar{\Omega})$$

$$C^{m,\nu}(\bar{\Omega}) \hookrightarrow C^m(\bar{\Omega})$$

$$C^{m,\lambda}(\bar{\Omega}) \hookrightarrow C^{m,\nu}(\bar{\Omega})$$

} kompaktno ako je Ω omeđen

Ω konveksan:

$$C^{m+1}(\bar{\Omega}) \hookrightarrow C^{m,1}(\bar{\Omega}).$$

LEMA 5. ([AF, 2.32]) $p \in [1, \infty)$, $\Omega \subseteq \mathbb{R}^d$.

Umesteni podskup $K \subseteq L^p(\Omega)$ je metrikompaktan u $L^p(\Omega)$ ako

$(\forall \varepsilon > 0)(\exists \delta > 0)(\exists G \subset \subset \Omega)(\forall u \in K)(\forall h \in \mathbb{R}^d, |h| < \delta)$

$$\int_{\Omega} |\tilde{u}(x+h) - \tilde{u}(x)|^p dx < \varepsilon^p,$$

$$\int_{\Omega \setminus \bar{G}} |u(x)|^p dx < \varepsilon^p.$$

NAP. 6 ([AF, 6.7]) Ω, Ω_0 i Ω_0^k kao u iskaznom Teoremu 2, te

$1 \leq q_1 < q_0$. Ako

$$W^{m,p}(\Omega) \hookrightarrow L^{q_0}(\Omega_0^k)$$

i

$$W^{m,p}(\Omega) \hookrightarrow L^{q_1}(\Omega_0^k),$$

tada

$$(\forall q \in [q_1, q_0]) W^{m,p}(\Omega) \hookrightarrow L^q(\Omega_0^k).$$

Naime, postoji $\theta \in [0, 1)$ t.d. za $u \in W^{m,p}(\Omega)$,

$$\|u\|_{0,q,\Omega_0^k} \leq \|u\|_{0,q_1,\Omega_0^k}^{1-\theta} \|u\|_{0,q_0,\Omega_0^k}^{\theta}$$

$$\leq \|u\|_{0,q_1,\Omega_0^k}^{1-\theta} \|u\|_{m,p,\Omega}^{\theta}.$$

(u_n) umesten u $W^{m,p}(\Omega) \Rightarrow (u_n)$ Cauchyjev u $L^{q_1}(\Omega_0^k)$

$\Rightarrow (u_n)$ Cauchyjev po gornjoj ocjeni u $L^q(\Omega_0^k)$ ✓.

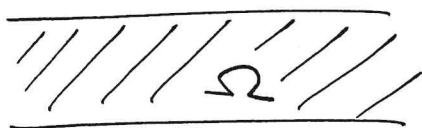
Optimalnost Teorema 2:

- ① Možemo li u I i III dobiti kompaktno uloganje za $q = p^*$, odnosno $\lambda = m - \frac{m}{p}$?
- ② Možemo li dobiti kompaktna uloganja za neomeđeni Ω_0 ?

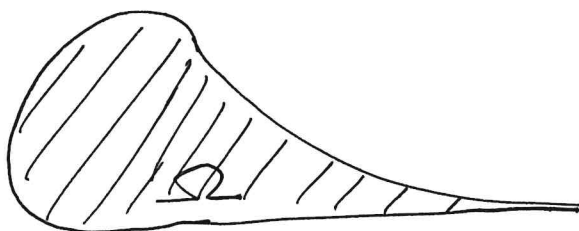
Odgovori za ①: Tvrdnja Teorema 2 ne vrijedi za granične slučajeve $q = p^*$ i $\lambda = m - \frac{m}{p}$ (v. [AF, 6.12]).

Odgovori za ②: čak ni: za $W_0^{m,p}(\Omega)$
a) Tvrdnja Teorema 2 ne vrijedi za općenite neomeđene Ω_0 (v. [AF, 6.11]), već je nužno da je Ω_0 kvaziomeđen:

$$\left| \lim_{\substack{x \in \Omega \\ |x| \rightarrow \infty}} d(x, \partial\Omega) = 0 \right|$$

nije kvaziomeđen

jest kvaziomeđen

- b) Dovoljno je promatrati uz koje pretpostavke na Ω je uloganje

$$W_0^{m,p}(\Omega) \hookrightarrow L^p(\Omega)$$

neprekidno jer onda koristeći Sobolevljeva uloganja i NAP. 6 dobivamo uloganje za preostale q .

c) Nužan i dovoljan uvjet na Ω t.d. imamo

$$W_0^{m,p}(\Omega) \hookrightarrow L^p(\Omega),$$

je dan u [AF, 6.19] (obuhvaćeni su i neki neomesteni Ω).

d) Za $W^{m,p}(\Omega)$ je situacija znatno komplikiranija.

Izdvojimo bez dokaza najvažnije rezultate.

TEOREM 7. ([AF, 6.42]) $\Omega \subseteq \mathbb{R}^d$, $p \in [1, \infty)$.

Pretpostavimo da je

$$W^{m,p}(\Omega) \hookrightarrow L^q(\Omega),$$

za $q \geq 1$. Tada je Ω konacne mjere.

Š druge strane primjetimo ([AF, 4.46] ili 5. pred. str. 50):

$$\Omega \subseteq \mathbb{R}^d \text{ neomesten, } |\Omega| < \infty, q > p \Rightarrow W^{m,p}(\Omega) \not\hookrightarrow L^q(\Omega)$$

Dakle, iznad p ne možemo ići.

Dovoljan uvjet na Ω t.d. imamo

$$W^{m,p}(\Omega) \hookrightarrow L^p(\Omega),$$

je dan u [AF, 6.52].

Bitno je naglasiti da su raiste obuhvaćene i neke neomestene domene!

Konkretno, $\Omega := \{(x,y) \in \mathbb{R}^2 : x > 0, 0 < y < f(x)\}$,

gdje je $f \in C^1([0, \infty))$ pozitivna,

i $f' \in L^\infty([0, \infty))$.

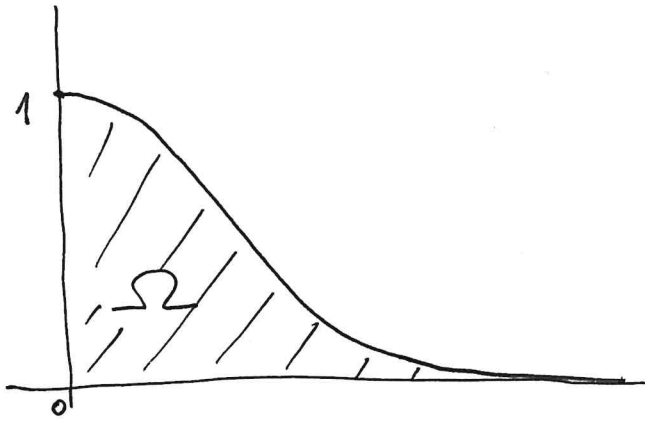
Ako dodatno vrijedi

$$\boxed{(\forall \varepsilon > 0) \lim_{x \rightarrow \infty} \frac{f(x+\varepsilon)}{f(x)} = 0}$$

tada Ω zadovoljava pretpostavke [AF, 6.52]

pa je $W^{m,p}(\Omega) \hookrightarrow L^1(\Omega)$.

Na primer, $f(x) = e^{-x^2}$ zadovoljava vse pretpostavke
(v. [AF, 6.48 & 6.53]).

TEOREM 8. (Poincaréova nejednakost)

$\Omega \subseteq \mathbb{R}^d$ ima konacnu sirino tade postoji $K(p) > 0$ t.d.

$$(\forall \varphi \in C_c^\infty(\Omega)) \quad \|\varphi\|_{0,p,\Omega} \leq K \|\varphi\|_{1,p,\Omega}.$$

(konacna sirina = Ω lezi izmedu dva paralelna $(n-1)$ -dim. prostora)

KOROLAR 9. $\Omega \subseteq \mathbb{R}^d$ ima konacnu sirino tade

je $\|\cdot\|_{m,p,\Omega}$ norma ekvivalentna standardnoj normi na

$$W_0^{m,p}(\Omega).$$